

Bilag 7.

Dansk Brandforsikrings-
selskab »Vermund«
af 1904.

Aarhus, den 13. Juni 1946.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

Foranlediget af det foreliggende Forslag til Lov om Udskrivning af Formuestigningsafgift tillader Dansk Brandforsikringselskab „Vermund“ af 1904 sig at fremkomme med følgende:

Selskabet bestaar af 2 Afdelinger, en Afdeling for Brandforsikring af Bygninger, der er anerkendt af Justitsministeriet i Henhold til Lov af 12. April 1889 og staar under Justitsministeriets Tilsyn, og en Afdeling for Løsørebrandforsikring. Hver Afdeling med sit separate, gensidige Ansvar.

Paa Generalforsamlingen den 11. Maj 1937 blev der i begge Afdelinger vedtaget en saalydende Bestemmelse:

„Ud over den lovpligtige Reservefond oprettes ved Hjælp af aarlige Henlæggelser efter Bestyrelsens Skøn en Udligningsfond. Grupper med Overskud kan dog undtages fra en saadan Henlæggelse til Udligningsfonden, der maa fremskaffes ved Ekstrabidrag. Henlæggelserne ophører, naar Fonden har naaet et Beløb, der svarer til 2 pro mille af Forsikringsmassen. Fonden benyttes herefter til Dækning — helt eller delvis — af eventuelle Underskud paa Driftsregnskabet og bringes, naar den efter en saadan Udbetaling er gaaet under 2 pro mille af Forsikringsmassen, i Løbet af de følgende Aar igen op paa den fastsatte Størrelse. Bestyrelsen er, indtil dette Beløb er naaet, ikke pligtig at anvende Fondens Midler til Udligning af eventuelle Underskud, men kan dog, hvis den finder det rigtigt, gøre Brug af dem til dette Formaal.

Renterne af Fonden kan Bestyrelsen, saavel før som efter at Fonden har naaet den fastsatte Størrelse, efter sit Skøn de enkelte Aar enten lade indgaa i Driftsregnskabet eller lade dem tilskrive Fonden.“

Denne Vedtægtsændring er for Bygningsafdelingens Vedkommende godkendt af Justitsministeriet den 10. August 1937.

Naar man havde ønsket at øge Reserverne, skyldes det Erfaringerne efter forrige Verdenskrig, hvor Brandskaderne i 1921, 1926 samt i Aarene omkring 1930 gav saa store Udsving, at det medførte store Ekstraopkrævninger og Vanskeligheder med at holde sammen paa Medlemmerne. Gentagelsen af en saadan Katastrofe vilde man sikre sig imod ved en forsigtig Konsolideringspolitik.

Da det i Aarene umiddelbart efter Bestemmelsens Vedtagelse blev klart for os, at Opfyldelse af Vedtægtsbestemmelsen ikke vilde være mulig, medmindre man enten foretog Opkrævning af Suppleringskontingenter til Henlæggelse til Reserverne eller man forhøjede den ordinære Præmie med samme Formaal, vedtoges paa Generalforsamlingen i Maj 1940 en Forhøjelse af Selskabets Tarif paa gennemsnitlig ca. 20 pCt. Denne Præmieforhøjelse skete paa Bekostning af Selskabets Konkurrence-dygtighed over for andre Selskaber; men ikke desto mindre valgte man den efter almindelig sund Opfattelse rigtige Konsoliderings Vej.